

[Formanden.]

Forslag til midlertidig Lov om Adgang for danske Fiskerskibe til Fiskeri i grønlandske Farvande.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Statsminister, for at han kan fremsætte de nu anmeldte Lovforslag.

Statsministeren (Starming): Jeg skal først tillade mig at anbefale det lille *Forslag til midlertidig Lov om Adgang for danske Fiskerskibe til Fiskeri i grønlandske Farvande*. Dette Lovforslag er af ganske samme Indhold som de i de nærmest foregaaende Aar vedtagne Love og vil saaledes være tilstrækkeligt kendt af Tingets Medlemmer. Det gaar ud paa at give Statsministeren Bemyndigelse til at indrømme danske Fiskerskibe Tilladelse til Fiskeri i grønlandske Farvande ved Vestkysten efter en nærmere angiven Linie samt Adgang til de to samme Havne, som i de sidste Aar har staaet til Raadighed. Endvidere indeholder Forslaget en Mulighed for at indrømme andre end Danske Adgang til Havnene, naar særlige Forhold maatte tale derfor. Jeg tilføjer, at de Overvejelser, som tidligere er optaget angaaende Aabningen af Færingehavnen for almindelig Besejling, er fortsat, men de Undersøgelser, der er foretaget, viser, at der kræves saa betydelige Anlæg og saa store Omkostninger, at man ikke har ment endnu at kunne afslutte Overvejelserne med noget positivt Forslag, og man maa derfor fremdeles undersøge, paa hvilken Maade det under rimelige Forhold kan lade sig gøre at foretage den Aabning, som der har været Tale om. Jeg anbefaler altsaa, at den hidtil givne Bemyndigelse vedblivende gives, saaledes som det er udtrykt i det her foreliggende Lovforslag.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere og Forbud imod Arbejdsstandsninger*. Titelen viser, hvad der er Aarsagen til Forslagets Fremkomst, og der er ingen, som er i Tvivl om Betimeligheden af en saadan Lov.

Arbejdsstandsningen, som allerede har vedvaret mere end een Maaned, er under de forhaandenværende Forhold en Trusel imod Samfundet, og skal den fortsættes, saaledes som den ene af Stridens Parter

synes at mene, vil den meget hurtigt udvikle sig til en Katastrofe for Produktionslivet og for Landet; thi man kan næppe vente, at den Part, som føler sig angrebet, vedblivende skal være skaansom over for Angriberen og dennes Interessesomraade.

Under de nu bestaaende økonomiske og handelspolitiske Forhold kan man imidlertid ikke roligt se paa saadanne Stridigheder som den iværksatte Lockout, og derfor er det ogsaa et almindelig udbredt Ønske, at denne Strid maa bringes til Ophør.

Lovforslagets Indhold er let overskueligt. Det deler sig i tre Afsnit. Det første paabyder, at Overenskomsterne, hvorom der er forhandlet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, fornyes med de Ændringer, som Forligsinstitutionens Mæglingforslag af 17. Marts 1936 indeholder, og med den i dette Forslag fastsatte Varighed.

Det næste Punkt angaar Slagterierne, hvor et af Parternes Forhandlingsudvalg anbefalet Mæglingforslag er forkastet af Arbejderne.

Det foreslaas, at Overenskomsten fornyes for den foreslaaede Tid med de Ændringer, som Parternes Tillidsmænd anbefalede.

Det tredje Afsnit angaaar de Overenskomster, der udløber i April og Maj, og hvorom der endnu ikke er forhandlet. Det bestemmes, at Forhandlinger skal føres, og at Forligsinstitutionen om fornødent skal fungere, men uden at der paa disse Forhandlings- og Mæglingsstadier varsles Strejke eller Lockout.

Det Standpunkt, man har valgt, er det mest nærliggende og selvfølgelige.

Forligsmandens Mæglingforslag har faaet Majoritet ved Arbejdernes Afstemning og en betydelig Minoritet — 41 pCt. — ved Arbejdsgivernes Afstemning. Der er et reelt Flertal for Mæglingforslaget — 106 pCt. — naar Arbejdsgivernes og Arbejdernes Ja-Stemmer samles, og der er et Mindretal imod.

Der er saaledes intet andet rimeligt Grundlag for Samfundets Indgriben end det Forslag, som har faaet en saa betydelig Tilslutning fra begge Sider. Hvis vi levede under den gamle Tids Erhvervsforhold, vilde det være rimeligt, at de ansvarlige